

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Under den sidst afholdte Rigsdag blev der af Folkethingets Finantsudvalg fremsat et Forslag om, at der i Finantsloven for Aaret 1851—52 maatte optages en Bestemmelse om, hvilke Hovedlandeveisarbejder der skulde forberedes til at bevilges udforte ved Budgettet for Aaret 1852—53, for at Rigsdagen derved kunde sikke sig, at de Landeveistrækninger, som man maatte ansee det for ønskeligt snarest at erholde fuldbendte, virkelig bleve tagne under Arbejde. Det blev i denne Henseende fremhævet, at ifølge Forordn. 29de Septbr. 1841 skulde alle Forberedelser til de Veie, som agtes anlagte, s. Ex. Licitationer, være foretagne og fuldbendte i Novbr. Maaned i det foregaaende Aar, men da Finantsloven for det Aar, hvori Arbejdet skal udføres, ikke til den Tid kan være vedtagen, saa bliver den Indskydelse, som Rigsdagen kunde ønske at udøve paa Bevilgelsen til Veivæsenet, illusorisk. Altsaa maatte der enten foretages en Forandring i den bestaaende Lovgivning alene af dette Hensyn, eller og maatte der udfindes en Form, hvorunder Rigsdagen kunde gjøre sin Indskydelse paa dette vigtige Anliggende gjældende. Udvalgets Forslag blev imidlertid forkastet af Thinget, vistnok nærmest af Hensyn til, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt at gjøre en saadan Indskydelse gjældende gennem Finantsloven. Da Ministeriet ikke deskomindre maatte ønske, at den attraaede Medvirken fra Rigsdagens Side kunde finde Sted, idet Administrationen i flere Henseender finder sig ubehagelig stillet, naar den ifølge den bestaaende Lovgivning er pligtig at gjøre Forberedelser til høist vigtige Arbejder og indrette alt Fornødent til Anvendelsen af betydelige Summer, men dog ikke kan være ganske vis paa, at Rigsdagen deri vil være entig, medens paa den anden Side den Tid, hvori Rigsdagen kan tage Beslutning, maaskee kommer saa seent, at dens Medvirken ikke uden høist væsentlige Ulemper kan faae praktisk Betydning i det paa gjældende Aar, saa blev det af Ministeriet paataænt paa en anden Maade at opnaae Rigsdagens Medvirkning i denne Sag, nemlig ved strax ved Rigsdagens Begyndelse at forelægge et særskilt Lovudkast om, hvilke Veistrækninger der skulde anlægges i det nærmest paafølgende Regnskabsaar. For at et saadant Lovudkast kunde udarbejdes for Aaret 1852—53 blev Ingenieurcorpset anmodet om at meddele Forslag om, hvormegit der i det Hele vilde kunne anlægges i nysnævnte Aar, saafremt der maatte have tilstrækkelige Pengemidler til at udføre alle de Arbejder, som til den Tid af Corpset vilde kunde være forberedte, og derhos oplyse, hvor lang Tid der vilde behøves til med de Kræfter, som staae til Corpsets Raadighed, at tilendebringe samtlige tilbagestaaende Hovedlandeveisarbejder i Jylland.

Ingenieurcorpset har derefter foreslaaet følgende nye Veianlæg til Udførelse i Aaret 1852—53, nemlig:

a) paa Hovedlandeveien mellem Veile og Snoghøj:

Fuldførelsen af Veianlægget over Skjærup, Pjedsted og Kongsted Byers Marker, 4380 Favne Chausseringsarbejde, med en Bekostning af 28,514 Rbd.

b) paa Hovedlandeveien mellem Hobro og Aalborg, over Hørby, Valdsgaard og Bebbstrup Sognes Marker: 4320 Favne Jordarbejde, 600 Favne Chausseringsarbejde, 225 Qvadr. Favne Brolægning samt Dypførelsen af en Bro og de fornødne Steenkister og Overtjørskister. 30,532 —

c) paa Hovedlandeveien mellem Aalborg og Hjørring:

1. over Breillev og Hæstrup Sogns Marker: 4660 Favne Jord og Chausseringsarbejde samt Dypførelsen af en Bro og de fornødne Steenkister og Overtjørskister. 42,786 —

2. Leverance af Steen til Chaussering af 2110 Favne fra Hjørring til Hæstrup Mølle 10,940 —

112,772 Rbd.